

Nacrt

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O DJELATNOSTI PSIHOTERAPIJE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O DJELATNOSTI PSIHOTERAPIJE

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju sadržaj, uvjeti i način obavljanja djelatnosti psihoterapije, standard obrazovanja, osnivanje Hrvatske komore psihoterapeuta (u daljnjem tekstu: Komora), dužnosti i stručni nadzor nad radom psihoterapeuta te nad provođenjem djelatnosti psihoterapije.

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12.12.2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.) u dijelu psihoterapeutskih usluga koje se pružaju kao gospodarska djelatnost izvan zdravstvenog sustava.

Članak 3.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 4.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. psihoterapija je tretman problema emocionalne prirode psihološkim putem u kojem educirana osoba namjerno uspostavlja profesionalan terapijski odnos i koristi stručne postupke u svrhu uklanjanja, modificiranja ili ublažavanja intenziteta postojećih psihičkih simptoma/poteškoća, u svrhu promjene poremećenih shema ponašanja i poticanje pozitivnog razvoja ličnosti djeteta, adolescenta i odrasle osobe te obuhvaća:

- psihoterapiju koja podrazumijeva uspostavljanje terapijskog odnosa s ciljem postizanja pozitivnih promjena u smislu mijenjanja obrasca ponašanja i reagiranja uspostavljajući vezu s nesvjesnim motivima, mislima i osjećajima

- savjetovanje koje podrazumijeva uspostavljanje terapijskog odnosa koji ima za cilj proradu aktualnih poteškoća s ciljem pronalaženja najboljeg rješenja u skladu s potrebama osobe u savjetovanju a pri tome se ne radi na proradi nesvjesnih motivacija aktualnih emocionalnih poteškoća

2. djelatnost psihoterapije je sustav pojedinačno ili skupno usmjerenih stručnih postupaka, mjera i sredstava utemeljen na načelima i spoznajama psihoterapeutske znanosti i prakse. Djelatnost psihoterapije može obavljati psihoterapeut i savjetodavni terapeut

3. psihoterapeut je stručnjak koji provodi psihoterapiju i udovoljava uvjetima propisanim člankom 5. stavkom 2. ovoga Zakona

4. savjetodavni terapeut je stručnjak koji provodi savjetovanje, suportivnu terapiju te savjetodavni individualni ili grupni rad po principima psihoterapije i udovoljava uvjetima propisanim člankom 5. stavkom 3. ovoga Zakona

5. psihoterapijski vježbenik je osoba koja se osposobljava za psihoterapeuta ili savjetodavnog terapeuta i udovoljava uvjetima propisanim člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona

II. OBAVLJANJE DJELATNOSTI PSIHOTERAPIJE

Članak 5.

(1) Djelatnost psihoterapije obavlja psihoterapeut i savjetodavni terapeut.

(2) Psihoterapeut može biti osoba koja:

- ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij u području medicine, psihologije, socijalnog rada i edukacijske rehabilitacije, socijalne pedagogije, pedagogije i logopedije u Republici Hrvatskoj ili nekoj drugoj državi članici Europske unije odnosno u nekoj trećoj državi ukoliko mu je inozemna stručna kvalifikacija priznata u Republici Hrvatskoj
- ima završen stručni dio izobrazbe iz psihoterapije u trajanju od najmanje četiri godine u nekom od psihoterapijskih pravaca koje priznaje Europska asocijacija za psihoterapiju, a koji su odobreni od Krovne međunarodne udruge za određeni psihoterapijski pravac
- ima državljanstvo Republike Hrvatske odnosno države potpisnice Ugovora o europskom gospodarskom prostoru i Švicarske Konfederacije ili državljanstvo treće države
- ima znanje hrvatskog jezika u govoru i pismu
- je upisana u Imenik Komore
- ima odobrenje za samostalan rad (dopusnica)

(3) Savjetodavni terapeut može biti osoba koja:

- ima završen preddiplomski stručni ili sveučilišni studij u području medicine, psihologije, socijalnog rada, edukacijske rehabilitacije, socijalne pedagogije, pedagogije, logopedije, obrazovanja, i sestinstva u Republici Hrvatskoj ili nekoj drugoj državi članici Europske unije
odnosno u nekoj trećoj državi ukoliko mu je inozemna stručna kvalifikacija priznata u Republici Hrvatskoj
- ima završen stručni dio izobrazbe iz psihoterapije u trajanju od najmanje tri godine u nekom od psihoterapijskih pravaca koje priznaje Europska asocijacija za psihoterapiju, a koji su odobreni od Krovne međunarodne udruge za određeni psihoterapijski pravac
- ne ispunjava uvjete iz podstavka 1. ovoga članka, ali ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij u nekom drugom području i završen studij propedeutike psihoterapije
- ima državljanstvo Republike Hrvatske odnosno države potpisnice Ugovora o europskom

- gospodarskom prostoru i Švicarske Konfederacije ili državljanstvo treće države
- ima znanje hrvatskog jezika u govoru i pismu
- je upisana u Imenik Komore
- ima odobrenje za samostalan rad (dopusnica)

(4) Psihoterapeut odnosno savjetodavni terapeut koji radi s djecom i adolescentima mora imati posebno dodatno obrazovanje o primjeni odgovarajućih terapijskih tehnika u zavisnosti od faze razvoja djeteta i djetetovih problema kao i odnosa s roditeljima i okolinom.

(5) Psihoterapeut odnosno savjetodavni terapeut koji radi s djecom i adolescentima može obavljati svoju djelatnost isključivo na temelju prethodno prikupljene liječničke dijagnostičke dokumentacije i postavljene indikacije za provođenje tretmana.

(6) Djelatnost psihoterapije ne može obavljati osoba koja je pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv spolne slobode i kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta.

(7) Psihoterapijski vježbenik može biti osoba koja ispunjava uvjete iz stavka 2. podstavka 1. ili stavka 3. podstavka 1. ovoga članka i osposobljava se za psihoterapeuta ili savjetodavnog terapeuta, a sadržaj vježbeničkog staža općim aktima propisuje Komora. Vježbenički staž traje godinu dana.

(8) Iznimno od odredbe stavka 2. podstavka 4. i stavka 3. podstavka 3. ovoga članka državljani trećih država mogu obavljati djelatnost psihoterapije u Republici Hrvatskoj prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj.

(9) Ispunjavanje uvjeta iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka utvrđuje Komora u postupku davanja odobrenja za samostalan rad sukladno članku 14. ovoga Zakona.

(10) Državljeni država članica Europske unije i Švicarske Konfederacije i državljani trećih država moraju poznavati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge psihoterapije, odnosno razinu Zajedničkog europskog referentnog okvira C1.

(11) Vrstu posebnog dodatnog obrazovanja za rad s djecom i adolescentima iz stavka 4. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 6.

(1) Psihoterapeut i savjetodavni terapeut mogu obavljati svoju djelatnost u privatnoj praksi ili po osnovi ugovora s drugim pravnim ili fizičkim osobama ovlaštenim za obavljanje djelatnosti psihoterapije.

(2) Djelatnost psihoterapije u privatnoj praksi može zajednički obavljati više psihoterapeuta ili savjetodavnih terapeuta (grupna privatna psihoterapeutska praksa).

Članak 7.

(1) Psihoterapeut u smislu članka 2. ovoga Zakona, sa sjedištem u drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može trajno obavljati psihoterapeutsku djelatnost u Republici Hrvatskoj ako se upiše u odgovarajući registar u Republici Hrvatskoj.

(2) Psihoterapeut u smislu članka 2. ovoga Zakona, sa sjedištem u drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može obavljati djelatnost psihoterapije i na privremenoj ili povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj, bez obveze registracije sjedišta i upisa psihoterapeutske djelatnosti u odgovarajući registar u Republici Hrvatskoj, sukladno odredbama Zakona o uslugama.

(3) Psihoterapeut iz stavka 2. ovoga članka dužan je putem elektroničke pošte obavijestiti Jedinственu kontaktnu točku za usluge ili ministarstvo nadležno za psihoterapeutsku djelatnost o namjeri pružanja usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi.

Članak 8.

(1) Psihoterapeut i savjetodavni terapeut mogu obavljati privatnu psihoterapeutsku praksu pod sljedećim uvjetima:

- da ima odgovarajuću dopusnicu
- da raspolaže odgovarajućim prostorom i opremom
- da ima poslovnu sposobnost

(2) Zahtjev za obavljanje privatne psihoterapeutske prakse podnosi se Komori koja rješenjem izdaje odobrenje za početak rada privatne prakse nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Adresa sjedišta prakse obvezno se elektroničkim putem prijavljuje Komori radi upisa u Imenik psihoterapeuta, savjetodavnih terapeuta i psihoterapijskih vježbenika. Psihoterapeut i savjetodavni terapeut dužni su obavijestiti Komoru o svakoj promjeni sjedišta u roku od osam dana.

(4) Psihoterapeut mora na ulazu u prostor gdje obavlja djelatnost jasno istaknuti da obavlja psihoterapijsku praksu, a savjetodavni terapeut mora jasno istaknuti da obavlja savjetovanje.

(5) U slučaju da klijent zbog fizičkih i/ili psihičkih teškoća nije u mogućnosti doći u sjedište prakse te ako psihoterapeut ili savjetodavni terapeut ima ugovor o suradnji s pojedincem ili drugim pravnim subjektom, psihoterapeut i savjetodavni terapeut mogu svoju djelatnost obavljati izvan svog poslovnog prostora ili pri kućnoj posjeti osobi kojoj se pruža psihoterapijska pomoć. Odluku o obavljanju djelatnosti izvan svog poslovnog prostora psihoterapeut i savjetodavni terapeut donose vlastitom stručnom procjenom, sukladno profesionalnim i etičkim standardima struke.

(6) Način oglašavanja i način isticanja naziva privatne prakse te uvjete u pogledu potrebnog prostora i opreme za rad propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom.

Članak 9.

(1) Više psihoterapeuta ili savjetodavnih terapeuta koji obavljaju grupnu privatnu praksu međusobna prava i obveze dužni su urediti u pisanom obliku.

(2) Psihoterapeuti ili savjetodavni terapeuti koji obavljaju grupnu privatnu psihoterapeutsku praksu moraju ispunjavati uvjete iz članka 5. stavka 2. ili 3. ovoga Zakona.

(3) Zahtjev za obavljanje grupne psihoterapijske prakse podnosi se Komori koja rješenjem izdaje odobrenje za rad nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Podnošenje zahtjeva iz stavka 3. se ne naplaćuje.

Članak 10.

(1) Za obavljanje psihoterapijske djelatnosti može se osnovati trgovačko društvo ili obrt.

(2) Psihoterapijsku djelatnost u trgovačkom društvu ili obrtu obavljaju psihoterapeut ili savjetodavni terapeut koji ispunjavaju uvjete iz članka 5. ovoga Zakona.

(3) Zahtjev za obavljanje psihoterapijske prakse u trgovačkom društvu ili obrtu podnosi se Komori koja rješenjem izdaje odobrenje za rad nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz članka 5. ovoga Zakona.

Članak 11.

Trgovačko društvo ili obrt koji obavlja djelatnost psihoterapije se upisuje u sudski registar trgovačkih društava ili obrta.

Članak 12.

(1) Zahtjeve iz članka 8. stavka 2., članka 9. stavka 3. i članka 10. stavka 3. ovoga Zakona može se podnijeti i u elektroničkom obliku, putem Jedinstvene kontaktne točke za usluge, sukladno zakonu kojim se uređuje pružanje usluga.

(2) Temeljem odobrenog zahtjeva za obavljanje psihoterapijske prakse iz članka 8. stavka 2., članka 9. stavka 3. ili članka 10. stavka 3. ovoga Zakona Komora vrši upis u odgovarajući Upisnik.

(3) Protiv rješenja iz članka 8. stavka 2., članka 9. stavka 3. i članka 10. stavka 3. ovoga Zakona žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Članak 13.

(1) Osoba koja udovoljava uvjetima za obavljanje psihoterapijske djelatnosti ovlaštena je iza svog imena i naziva osnovne struke navesti naziv psihoterapeut ili savjetodavni terapeut uz oznaku psihoterapijskog pravca.

(2) Psihoterapijske pravce koji nisu utemeljeni na programima priznatih psihoterapijskih pravaca iz Republike Hrvatske, drugih država članica Europske unije odnosno trećih država, odobrava Izvršni odbor Komore na temelju posebnih uvjeta koje svojom odlukom propisuje Skupština Komore.

III. IZDAVANJE DOPUSNICE

Članak 14.

- (1) Dopusnica je javna isprava kojim se dokazuje stručna osposobljenost za samostalno obavljanje djelatnosti psihoterapije.
- (2) Dopusnicu izdaje Komora u roku od 30 dana od podnošenja zahtjeva.
- (3) Rješenje o izdavanju i ukidanju dopusnice donosi Komora.
- (4) Izdavanje dopusnice se ne naplaćuje.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Članak 15.

- (1) Dopusnica se može steći na temelju završenoga osposobljavanja u ustanovi koja provodi izobrazbu iz psihoterapije prema odobrenju Komore.
- (2) Dopusnica se izdaje na neograničeno vrijeme uz uvjet trajnog usavršavanja.
- (3) Sustav bodovanja stručnog usavršavanja psihoterapeuta i savjetodavnog terapeuta svojom odlukom određuje Komora.

Članak 16.

Komora može psihoterapeutu i savjetodavnom terapeutu ukinuti dopusnicu ako:

- povrijedi odredbe ovoga Zakona i odredbe Kodeksa psihoterapeutske etike
- obavlja djelatnost psihoterapije nestručno uslijed neznanja i nehaja
- u obavljanju djelatnosti psihoterapije počini kazneno djelo za koje mu je pravomoćnom presudom izrečena kazna zatvora
- ako se trajno ne usavršava sukladno članku 15. stavku 2. i 3.

Članak 17.

- (1) Psihoterapeuti, savjetodavni terapeuti i psihoterapijski vježbenici vode psihoterapijsku dokumentaciju.
- (2) Način vođenja i čuvanja psihoterapijske dokumentacije propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi svojim pravilnikom.

Članak 18.

Psihoterapeuti, savjetodavni terapeuti i psihoterapijski vježbenici upisuju se u Imenik psihoterapeuta, savjetodavnih terapeuta i psihoterapijskih vježbenika.

IV. PRESTANAK PRAVA ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI PSIHOTERAPIJE

Članak 19.

(1) Psihoterapeutu i savjetodavnom terapeutu pravo na obavljanje psihoterapijske djelatnosti prestaje ako:

- umre
- izgubi poslovnu sposobnost
- postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje psihoterapijske djelatnosti
- mu je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti
- mu je odlukom nadležnog tijela Komore izrečena disciplinska mjera privremenog ili trajnog ukidanja odobrenja za samostalan rad (dopusnice)
- se odrekne prava na obavljanje psihoterapijske djelatnosti
- je odlukom disciplinskog tijela Komore proglašen nedostojnim za obavljanje psihoterapijske djelatnosti
- u ostalim slučajevima predviđenim aktima Komore.

(2) Psihoterapeut i savjetodavni terapeut ne smiju obavljati psihoterapijsku djelatnost od dana dostavljanja izvršne odluke Komore o prestanku prava na obavljanje psihoterapijske djelatnosti zbog razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka.

(3) O prestanku obavljanja djelatnosti Komora donosi rješenje.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

V. KOMORA

Članak 20.

(1) Psihoterapeuti i savjetodavni terapeuti, državljani Republike Hrvatske, drugih država Europskog gospodarskog prostora i trećih država, a koji psihoterapijsku djelatnost žele obavljati na području Republike Hrvatske, mogu se učlaniti u Komoru. Članstvo u Komori je dobrovoljno.

(2) Psihoterapijskim vježbenicima izdaje se rješenje kojim se odobrava vježbenički rad. Psihoterapijski vježbenici mogu se učlaniti u Komoru.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Članak 21.

(1) Komora je samostalna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe koja ima javne ovlasti.

(2) Komora čuva ugled i prava psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta, provodi stručni nadzor nad radom psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta, promiče, zastupa i usklađuje zajedničke interese psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta pred državnim i drugim tijelima u Republici Hrvatskoj i inozemstvu te pruža svojim članovima stručnu pomoć i zaštitu.

(3) Sjedište Komore je u Zagrebu.

(4) Komora se upisuje u sudski registar.

Članak 22.

Osnivači Komore su Republika Hrvatska i Savez psihoterapijskih udruga Hrvatske (SPUH), a prava i dužnosti osnivača u ime Republike Hrvatske obavlja ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Članak 23.

Komora ima sljedeće javne ovlasti:

- vodi Imenik psihoterapeuta, savjetodavnih terapeuta i psihoterapijskih vježbenika
- vodi Upisnik psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta koji obavljaju grupnu privatnu praksu
- vodi Upisnik trgovačkih društava i obrta koja obavljaju psihoterapijsku djelatnost
- izdaje odobrenje za samostalan rad (dopusnicu)
- izdaje odobrenje za početak rada privatne prakse
- izdaje odobrenje za vježbenički rad
- obavlja stručni nadzor nad radom psihoterapeuta, savjetodavnih terapeuta i psihoterapijskih vježbenika.

Članak 24.

Osim javnih ovlasti iz članka 23. ovoga Zakona, Komora obavlja i sljedeće poslove:

- vodi Imenik supervizora za psihoterapeute i savjetodavne terapeute te Imenik mentora/supervizora za psihoterapijske vježbenike na temelju dostavljenih potvrda o završenom edukacijskom programu iz pojedinog psihoterapijskog pravca
- donosi Kodeks psihoterapijske etike
- organizira, nadzire i vrednuje stručno usavršavanje psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta
- izrađuje plan stručnog usavršavanja za tekuću godinu
- vodi evidenciju dostavljenih potvrda o završenom edukacijskom programu
- vodi popis psihoterapijskih pravaca i programa izobrazbe
- daje prijedloge i stručna mišljenja kod pripreme propisa koji imaju utjecaj na razvoj

- psihoterapijske djelatnosti
- prati, proučava i stručno nadzire obavljanje psihoterapijske djelatnosti
 - surađuje s drugim strukovnim udrugama, stručnim i znanstvenim institucijama u Republici Hrvatskoj i inozemstvu
 - utvrđuje disciplinske mjere za lakše i teže povrede radnih dužnosti
 - provodi disciplinski postupak i izriče mjere za disciplinske povrede
 - zastupa članove Komore u zaštiti njihovih profesionalnih interesa
 - surađuje s nadležnim inspekcijama
 - obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom, Statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 25.

(1) Za ostvarivanje svojih ciljeva i izvršavanje zadaća Komora stječe sredstva od upisnine, članarine i iz drugih prihoda ostvarenih djelatnošću Komore, na način da je plaćanje naknada Komori dobrovoljno u smislu članstva u istoj.

(2) Psihoterapeuti koji se dobrovoljno odluče biti članovi Komore obvezni su uredno plaćati članarinu i podmirivati druge obveze prema Komori. Visina upisnine, članarine i stručnog ispita utvrđuje se odlukom Skupštine Komore, uz prethodno odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju se sredstva za osnivanje Komore sukladno članku 22. ovoga Zakona.

Članak 26.

(1) Tijela Komore jesu Skupština, Upravni odbor, Izvršni odbor, Predsjednik i druga tijela utvrđena Statutom Komore.

(2) Ustroj, nadležnost, sastav, način izbora, prava i dužnosti tijela Komore detaljnije se uređuju Statutom Komore i drugim općim aktima Komore.

Članak 27.

(1) Skupština Komore je najviše tijelo Komore koje odlučuje u skladu s ovlaštenjima danim ovim Zakonom i statutom Komore.

(2) Skupštinu Komore čine svi članovi Komore, a vodi je Predsjednik Komore.

Članak 28.

(1) Sjednica Skupštine može biti redovita ili izvanredna.

(2) Redovitu sjednicu Skupštine Komore saziva predsjednik Komore najmanje jednom godišnje.

(3) Predsjednik Komore može sazvati izvanrednu sjednicu Skupštine Komore u svako doba ako to zbog rješavanja određenih pitanja pisano zatraži Upravni odbor Komore ili najmanje jedna trećina članova Komore, uz navođenje predmeta rasprave.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka predsjednik Komore dužan je sazvati izvanrednu sjednicu Skupštine Komore te predložiti dnevni red koji se dostavlja uz poziv, najkasnije u roku od 21 dana od primitka zahtjeva za sazivanje sjednice Skupštine Komore.

Članak 29.

(1) Skupština Komore donosi:

- statut Komore i druge opće akte određene ovim Zakonom i statutom Komore
- program rada Komore i prihvaća izvješće o izvršenju tog programa
- godišnji proračun prihoda i rashoda Komore i prihvaća izvješće o izvršenju tog proračuna
- poslovnik o radu Skupštine Komore i drugih tijela Komore
- strateške odluke važne za rad Komore
- druge akte određene ovim Zakonom ili statutom Komore

(2) Skupština Komore odlučuje o:

- visini upisnine, članarine i naknade za usluge Komore
- raspisivanju izbora te provodi imenovanja i razrješenja u skladu s ovim Zakonom, Statutom Komore te drugim općim aktima Komore
- međusobnim odnosima i suradnji s drugim komorama i udrugama radi provedbe programa od zajedničkog interesa i
- drugim pitanjima određenim ovim Zakonom ili statutom Komore.

(3) Skupština Komore obavlja i druge poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore.

Članak 30.

Skupština Komore odlučuje većinom od ukupnog broja prisutnih članova Skupštine i članova Skupštine koji su glasali elektroničkim putem.

Članak 31.

(1) Upravni odbor Komore izvršno je tijelo koje vodi poslovanje Komore i nadležan je za izvršenje programa rada Komore i donesenih odluka.

(2) Upravni odbor Komore ima 11 članova, a bira ih Skupština na način da predsjednik i zamjenik predsjednika Hrvatske komore psihoterapeuta te predstavnici osnivača ulaze u sastav Upravnog odbora po položaju, a ostalih sedam članova bira Skupština između preostalih članova Skupštine. Predsjednik Hrvatske komore psihoterapeuta (u daljnjem tekstu: predsjednik Komore) po položaju je predsjednik Upravnog odbora.

(3) Predsjednik Komore predsjedava sjednicom i rukovodi radom Upravnog odbora.

(4) Zadaće Upravnog odbora Komore su da:

- provodi odluke i zaključke Skupštine Komore
- utvrđuje prijedlog statuta Komore i drugih općih akata koje donosi Skupština Komore
- predlaže odluke, zaključke i stajališta te daje mišljenja o pitanjima o kojima Skupština Komore raspravlja
- utvrđuje i usklađuje interese članova Komore pri oblikovanju mjera ekonomske politike i

- izrade zakona i podzakonskih propisa
- procjenjuje učinak važećih propisa i tijelima državne uprave predlaže nove mjere za jačanje djelatnosti psihoterapije
 - osniva i imenuje članove radnih skupina, povjerenstava, stručnih savjeta, ekspertnih radnih skupina za pojedina područja s obvezujućim stručnim mišljenjima
 - rješava sva pitanja koja nisu stavljena u djelokrug kojeg drugom tijelu Komore.

(5) Upravni odbor obavlja i druge poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore.

Članak 32.

(1) Izvršni odbor čine predsjednik Komore, zamjenik, tajnik, blagajnik, referent za upise u imenike i upisnike Komore te još jedan član.

(2) Izvršnim odborom predsjedava predsjednik Komore.

Članak 33.

Izvršni odbor Komore:

1. vodi Imenik psihoterapeuta, savjetodavnih terapeuta i psihoterapijskih vježbenika
2. vodi Upisnik psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta koji obavljaju grupnu privatnu praksu
3. vodi Upisnik trgovačkih društava i obrta koja obavljaju psihoterapijsku djelatnost
4. izdaje odobrenja za samostalan rad (dopusnicu) te odobrenja za vježbenički rad
5. izdaje rješenje o odobrenju za početak rada
6. odlučuje o privremenoj obustavi rada psihoterapeuta ili savjetodavnog terapeuta
7. vodi Imenik supervizora za psihoterapeute i savjetodavne terapeute te Imenik mentora/supervizora za psihoterapijske vježbenike na temelju dostavljenih potvrda o završenom edukacijskom programu iz pojedinog psihoterapijskog pravca
8. vodi popis psihoterapijskih pravaca i programa izobrazbe
9. obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom, Statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 34.

(1) Sjednice Izvršnog odbora saziva predsjednik Komore.

(2) Za donošenje pravovaljanih zaključaka potrebna je prisutnost većine članova Izvršnog odbora. Zaključci se donose većinom glasova svih članova.

(3) O svojim zaključcima i svojem radu Izvršni odbor izvješćuje Upravni odbor Komore na njegovoj prvoj redovitoj sjednici.

(4) Za svoj rad Izvršni odbor odgovara Upravnom odboru Komore.

Članak 35.

- (1) Predsjednika Komore iz reda svojih članova bira Skupština Komore
- (2) Skupština Komore iz reda svojih članova bira i zamjenika predsjednika Komore koji zamjenjuje predsjednika Komore u slučaju njegove spriječenosti.
- (3) Predsjednik i zamjenik predsjednika Komore biraju se na mandat od četiri godine i mogu biti ponovno birani na još jedan mandat.
- (4) Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru, odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja druge poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore.
- (5) Predsjednik Komore može samostalno odlučivati o sklapanju pravnih poslova čija vrijednost ne prelazi iznos određen statutom Komore.
- (6) Predsjednik Komore odlučuje o sklapanju ugovora o radu te o pravima i obvezama iz radnih odnosa ako statutom Komore nije drukčije određeno.
- (7) Predsjednik Komore obavlja svoju funkciju na temelju ugovora o radu ili bez zasnivanja radnog odnosa.
- (8) Predsjednik Komore odgovara za svoj rad Skupštini Komore.

VI. STRUČNI NADZOR

Članak 36.

- (1) Stručni nadzor nad radom psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta provodi Komora.
- (2) Stručni nadzor obuhvaća ocjenu stručnosti i etičnosti obavljanja psihoterapijske djelatnosti te kakvoće i opsega izvršenih usluga.
- (3) Komora je dužna obaviti stručni nadzor po službenoj dužnosti kao i na prijedlog fizičke ili pravne osobe, kad za to postoje opravdani razlozi.
- (4) Način, uvjete i postupak provođenja stručnog nadzora propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom.

Članak 37.

- (1) Na temelju izvješća o provedenom stručnom nadzoru nad radom psihoterapeuta ili savjetodavnog terapeuta Komora može odlukom u skladu sa svojim propisima:
 - zabraniti obavljanje onih poslova u kojima su uočeni nedostaci dok se ti nedostaci ne otklone
 - privremeno ili trajno ukinuti dopusnicu za obavljanje djelatnosti psihoterapije
 - odrediti obvezu dodatnoga stručnog usavršavanja za psihoterapeuta ili savjetodavnog terapeuta kod kojega je ustanovljena nedostatna stručna osposobljenost.
- (2) Protiv odluka donijetih na temelju ovoga članka žalba nije dopuštena, već se protiv njih može pokrenuti upravni spor.

VII. NADZOR NAD ZAKONITOŠĆU RADA

Članak 38.

- (1) Upravni nadzor nad zakonitošću rada Komore u obavljanju njezinih javnih ovlasti provodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.
- (2) U provođenju nadzora iz stavka 1. ovoga članka ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može od Komore tražiti odgovarajuća izvješća i podatke.
- (3) Izvješća i podatke iz stavka 2. ovoga članka Komora je obvezna dostaviti ministarstvu u roku od 30 dana ili u istom roku izvijestiti o razlozima zbog kojih ih nije u mogućnosti dostaviti.

VIII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 39.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja za obavljanje psihoterapijske djelatnosti zaposli ili sklopi ugovor o djelu s osobom koja ne ispunjava uvjete propisane člankom 5. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja psihoterapijsku djelatnost ako ne ispunjava uvjete propisane člankom 5. ovoga Zakona.

Članak 40.

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj psihoterapeut i savjetodavni terapeut ako ne ispunjavaju uvjete propisane Kodeksom psihoterapijske etike utvrđenim člankom 24. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 41.

- (1) Ministarstvo nadležno za socijalnu politiku i Savez psihoterapijskih udruga Hrvatske osnovat će Komoru u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Statut i opće akte iz članka 29. stavka 1. podstavka 1. Komora je obvezna donijeti u roku od šest mjeseci od dana osnivanja.

(3) Propise iz članka 5. stavka 10., članka 8. stavka 6., članka 17. stavka 2. i članka 36. stavka 4. za čije je donošenje ovlašten ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 42.

(1) Osobe koje u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj obavljaju psihoterapijsku djelatnost dužne su u roku od godine dana od osnivanja Komore podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti psihoterapije.

(2) Osobama iz stavka 1. ovoga članka izdat će se dopusnica sukladno uvjetima koji su propisani člankom 5. ovoga Zakona.

(3) Osobe iz stavka 1. ovoga članka koje ne podnesu zahtjev za izdavanje dopusnice u roku iz stavka 1. ovoga članka, odnosno kojima se rješenjem odbije zahtjev za izdavanje dopusnice, od dana izvršnosti rješenja ne mogu obavljati djelatnost psihoterapije sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 43.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Za razliku od 17 europskih zemalja koje su zakonski regulirale psihoterapiju (zakon imaju: Njemačka, Francuska, Malta, Italija, Nizozemska, Austrija, Finska, Švedska i Švicarska, a zakonskom regulativom djelatnost psihoterapije parcijalno imaju riješeno: Velika Britanija, Španjolska, Latvija, Poljska, Bugarska, Mađarska, Belgija i Island), u Hrvatskoj se Zakon o djelatnosti psihoterapije „donosi“ već dugi niz godina. Posljedica nepostojanja propisa koji bi regulirao djelatnosti psihoterapije je nemogućnost kontrole usluga koje se pružaju na tržištu, pa usluge psihoterapije nude i neke nekvalificirane osobe kroz različite usluge, poduzeća ili individualno, bez odgovarajuće edukacije.

Otpor donošenju propisa koji bi regulirao djelatnost psihoterapije je najvjerojatnije potreba educiranosti psihoterapeuta prema visokim profesionalnim standardima koje propisuje Europsko udruženje za psihoterapiju. Naime, nakon završenog visokog obrazovanja potrebna je višegodišnja teorijska i praktična edukacija za psihoterapeuta koja podrazumijeva rad na sebi u grupnom okruženju u trajanju od više stotina sati, te barem sto sati individualne psihoterapije kod nekog od starijih, licenciranih kolega.

Psihoterapija je u ovom trenutku regulirana samo Pravilnikom o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (Narodne novine, br. 100/11, 133/11, 54/12, 49/13 i 139/14), kao subspecijalizacija iz psihijatrije i trenutno ne postoji poseban propis koji bi određivao uvjete i način obavljanja djelatnosti psihoterapije, uvjete i vrstu stručnjaka koji se mogu baviti psihoterapijom te odgovornost osoba koje se bave psihoterapijom.

Međutim, u Republici Hrvatskoj je sve veći broj stručnjaka educiran za pružanje psihoterapijskog tretmana, a položaj psihoterapeutske profesije još uvijek nije uređen zakonskim okvirima.

Prema podacima Saveza psihoterapijskih udruga Hrvatske broj educiranih stručnjaka koji nemaju obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, a koji u svom radu koriste neku od psihoterapijskih metoda odnosno tehnika je bitno veći od broja liječnika-specijalista psihijatrije koji u svome radu koriste psihoterapiju kao metodu liječenja, odnosno njihov omjer je 80% prema 20%.

Prema podacima Saveza psihoterapijskih udruga Hrvatske danas postoji više od 200 registriranih psihoterapeuta od kojih više od 80 certificiranih psihoterapeuta prema propisima EAP-a (Europsko udruženje za psihoterapiju) i koji posjeduju ECP (Europski certifikat iz psihoterapije) te još nekoliko desetaka osoba koje posjeduju ECP pojedine škole, a ne Europskog udruženja za psihoterapiju (EAP).

Savez psihoterapijskih udruga Hrvatske (SPUH) ima više od 1830 psihoterapijskih praktičara, ali samo 558 od njih su psihoterapeuti, aktivni članovi psihoterapijskih organizacija u okviru SPUH-a koji su prihvatili Etički kodeks SPUH-a.

Prema podacima Hrvatske liječničke komore postoji 37 subspecijalista psihoterapije u Hrvatskoj. No u medicinskim ustanovama za osobe s mentalnim bolestima provodi se mnogo više tretmana koji se nazivaju psihoterapija (psihijatar s dodatnim obrazovanjem u psihodinamičkoj psihoterapiji).

Najveći problem je pitanje tko je kvalificiran za pristup edukaciji iz psihoterapije, tko ispunjava uvjeta koje propisuje Europa i EAP.

Predloženim Zakonom uredili bi se poslovi psihoterapije kao samostalne djelatnosti na način da ove poslove mogu obavljati i osobe koje nemaju obrazovanje zdravstvenog usmjerenja pod propisanim uvjetima, a za koju je potrebno osnivanje Hrvatske komore psihoterapeuta. Osim navedenoga propisat će se sadržaj, područje primjene, uvjeti i način obavljanja djelatnosti psihoterapije, standard obrazovanja, izdavanje dopusnica za rad (licenciranje), organiziranje trajne edukacije, rješavanje etičkih i deontoloških pitanja, dužnosti, stručni nadzor nad radom psihoterapeuta te nad provođenjem djelatnosti psihoterapije.

Radi usklađivanja s Direktivom 2006/123/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu održan je sastanak s predstavnicima Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta te su uvažene njihove primjedbe i prijedlozi dati na Prijedloga zakona o djelatnosti psihoterapije koji je usklađen s Nacionalnim programom reformi 2018.

Također je, u dogovoru s Ministarstvom gospodarstva, poduzetništva i obrta, a slijedom zahtjeva Europske komisije te dogovora s Ministarstvom rada i mirovinskoga sustava, EK dostavljen popunjen upitnik s podacima o razmjernosti i opravdanosti regulacije i pojedinih uvjeta u odnosu na načela slobode pristupa tržištu usluga tj. administrativnog pojednostavljenja, na koje je EK dala svoje komentare.

Nadalje, Prijedloga zakona o djelatnosti psihoterapije usklađen je i s pravnom stečevinom EU kao i s preporukama Europske komisije za sprječavanje uvođenja prepreka profesionalnim uslugama koje bi predstavljale nova neporezna davanja i ograničenja tržišne konkurencije.

Zbog dostavljenih primjedbi Ministarstva zdravstva održana su dva sastanka s predstavnicima ovog tijela (10.10.2017. i 6.11.2017.) na kojima su usuglašene sporne odredbe Prijedloga zakona.

Donošenje ovoga Zakona koji će biti usklađen s europskim standardima, jamčit će kvalitetnu razinu usluge ove profesije kojoj je glavni cilj pružiti pomoć ljudima da unaprijede kvalitetu življenja poticanjem pozitivnog razvoja osobnosti.

Građani će biti informirani o tome što jest znanstveno utemeljena psihoterapijska praksa, kako bi imali mogućnost izbora te kako bi bili zaštićeni od zlouporabe.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Članak 1.

Ovim člankom definirana su područja koja uređuje Zakon o djelatnosti psihoterapije te obveza osnivanja Hrvatske komore psihoterapeuta.

Članak 2.

Ovim člankom propisano je da se ovim Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12.12.2006. godine o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.) u dijelu psihoterapeutskih usluga izvan zdravstvenog sustava.

Članak 3.

Ovim člankom definira se rodna ravnopravnost.

Članka 4.

Ovim člankom definirani su pojedini pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu.

Članak 5.

Ovim člankom propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni za obavljanje djelatnosti psihoterapije te tko može biti psihoterapeut, savjetodavni terapeut i psihoterapijski vježbenik te je dano ovlaštenje ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi da pravilnikom propiše vrstu posebnog dodatnog obrazovanja za rad s djecom i adolescentima.

Članak od 6. do 11.

Ovim člancima propisuje se način obavljanja djelatnosti psihoterapije.

Članak 12.

Ovim člankom propisana je mogućnost podnošenja zahtjeva za obavljanje djelatnosti psihoterapije u elektroničkom obliku te odredba o pravnom lijeku u slučaju odbijenog zahtjeva za obavljanje djelatnosti psihoterapije.

Članak 13.

Ovim člankom propisano je tko je ovlašten za upotrebu naziva psihoterapeut ili savjetodavni terapeut te je Hrvatskoj komori psihoterapeuta dano ovlaštenje za donošenje odluke o odobravanju psihoterapijskih pravaca koji nisu utemeljeni na programima priznatih psihoterapijskih pravaca iz Republike Hrvatske, drugih država članica Europske unije odnosno trećih država.

Članak 14.

Ovim člankom propisano je što je dopusnica i tko ju izdaje, tko donosi rješenje o izdavanju i ukidanju dopusnice te odredbe o pravnom lijeku.

Članak 15.

Ovim člankom propisan je da se dopusnica izdaje na neograničeno vrijeme uz uvjet predocjenja dokaza o stručnom usavršavanju tijekom kalendarske godine Hrvatskoj komori psihoterapeuta te da sustav bodovanja stručnog usavršavanja psihoterapeuta, savjetodavnog terapeuta i psihoterapijskog vježbenika svojom odlukom određuje Hrvatska komora psihoterapeuta.

Članak 16.

Ovim člankom propisano je u kojim slučajevima Hrvatska komora psihoterapeuta može psihoterapeutu i savjetodavnom terapeutu ukinuti dopusnicu.

Članak 17.

Ovim člankom propisana je obveza vođenja psihoterapijske dokumentacije te je dano ovlaštenje ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi da propiše način vođenja i čuvanja psihoterapijske dokumentacije.

Članak 18.

Ovim člankom propisan je obveza psihoterapeuta, savjetodavnog terapeuta i psihoterapijskog vježbenika u Imenik psihoterapeuta, savjetodavnih terapeuta i psihoterapijskih vježbenika.

Članak 19.

Ovim člankom propisuje se kada psihoterapeutu i savjetodavnom terapeutu prestaje pravo na obavljanje psihoterapijske djelatnosti, rok od kada psihoterapeut i savjetodavni terapeut ne smiju obavljati psihoterapijsku djelatnost te odredbe o pravom lijeku.

Članak 20.

Ovim člankom propisano je tko se može učlaniti se u Hrvatsku komoru psihoterapeuta. Propisano je i da se psihoterapijskim vježbenicima izdaje rješenje kojim se odobrava vježbenički rad te odredbe o pravnom lijeku.

Članak 21.

Ovim člankom propisana je djelatnost Hrvatske komore psihoterapeuta, sjedište, grb, znak, pečat i žig te obveza upisa u odgovarajući registar.

Članak 22.

Ovim člankom propisano je tko su osnivači Komore.

Članak 23.

Ovim člankom propisane su javne ovlasti koje ima Hrvatska komora psihoterapeuta.

Članak 24.

Ovim člankom propisani su ostali poslovi koje obavlja Hrvatska komora psihoterapeuta.

Članak 25.

Ovim člankom propisano je financiranje osnivanja Hrvatske komore psihoterapeuta, financiranje rada Hrvatske komore psihoterapeuta.

Članak 26.

Ovim člankom propisana su tijela Hrvatske komore psihoterapeuta te njena obveza da ustroj, nadležnost, sastav, način izbora, prava i dužnosti tijela Hrvatske komore psihoterapeuta uredi Statutom i drugim općim aktima Hrvatske komore psihoterapeuta.

Članak 27.

Ovim člankom propisana je da je Skupština Hrvatske komore psihoterapeuta najviše tijelo Hrvatske komore psihoterapeuta te da ju čine svi članovi Komore, a vodi je Predsjednik Komore.

Članak 28.

Ovim člankom propisan je saziv i održavanje sjednica Skupštine.

Članak 29.

Ovim člankom propisana je ovlast Skupštine za donošenje Statuta i drugih akata te koje poslove obavlja Skupština.

Članak 30.

Ovim člankom propisan je način odlučivanja Skupštine.

Članak 31.

Ovim člankom propisan je sastav, nadležnost i zadaće Upravnog odbora Hrvatske komore psihoterapeuta.

Članci 32., 33. i 34.

Ovim člancima je propisan sastav i nadležnost Izvršnog odbor Hrvatske komore psihoterapeuta te saziv sjednica i način odlučivanja.

Članak 35.

Ovim člankom propisan je način izbora, trajanje mandata i ovlasti predsjednika Komore.

Članak 36.

Ovim člankom propisano je tko provodi stručni nadzor nad radom psihoterapeuta i savjetodavnih terapeuta, što obuhvaća stručni nadzor te je dano ovlaštenje ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi da pravilnikom propiše način, uvjete i postupak provođenja stručnog nadzora.

Članak 37.

Ovim člankom propisane su mjere koje Hrvatska komora psihoterapeuta može poduzeti temeljem izvješća o stručnom nadzoru te odredbe o pravnom lijeku.

Članak 38.

Ovim člankom propisano je tko obavlja nadzor nad zakonitošću rada Hrvatske komore psihoterapeuta.

Članci 39. i 40.

Ovim člancima propisane su prekršajne odredbe.

Članak 41.

Ovim člankom propisani su rok za osnivanje Hrvatske komore psihoterapeuta, rok za donošenje Statuta Hrvatske komore psihoterapeuta, rok za donošenje općih akata Hrvatske komore psihoterapeuta te rok za donošenje propisa za čije je donošenje ovlašten ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 42.

Ovim člankom propisana je obveza usklađivanja s odredbama ovoga Zakona osobama koje u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona u Republici Hrvatskoj obavljaju psihoterapijsku djelatnost te obveza podnošenja zahtjeva za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti psihoterapije.

Članak 43.

Ovim člankom propisano je stupanje na snagu Zakona.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga zakona osigurana su u državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu 102 - Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku za 2018. godinu i projekcijama za 2019. i 2020. godinu na aktivnosti A792007 – Administracija i upravljanje, na računu 3239 (Ostale usluge), na izvoru financiranja 11.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Prijedlog zakona o djelatnosti psihoterapije prihvaćen je na 7. sjednici Hrvatskoga sabora, održanoj 26. siječnja 2018. godine, nakon što je razmotren na sjednicama radnih tijela, te na sjednici Hrvatskoga sabora. Primjedbe, prijedlozi i mišljenja upućeni predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona razmotreni su i uzeti u obzir prilikom njegove izrade. U odnosu na Prijedlog zakona koji je prihvaćen u Hrvatskome saboru, Konačni prijedlog zakona sadrži određene izmjene i dopune.

Kako bi se dodatno poboljšao tekst Prijedloga zakona, Vlada Republike Hrvatske, odnosno Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku je radi dorade pojedinih odredaba koje je bilo potrebno nomotehnički doraditi prihvatilo primjedbe Odbora za zakonodavstvo:

- u članku 4. stavku 1. Prijedloga zakona riječ „izrazi“ zamijenjena je riječima „pojmovi koji“
- u članku 12. stavku 1. brisane su riječi „uz dostupnost“
- u članku 24. stavku 2. riječ „obvezujućem“ zamijenjena je riječju „prethodnim“
- u članku 28. stavku 1. zamijenjena su mjesta podstavka 5. i 6.
- članak 35. premješten je iza članka 21. te je postao članak 22.

Nadalje, prihvaćena je primjedba Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku kojom je uočeno da je člankom 32. bilo propisano da o stručnom radu stručnjaka, odnosno psihoterapeuta ili savjetodavnog terapeuta, odlučuje Izvršni odbor Komore, smatrajući to nelogičnim zbog toga što izvršni odbor čine zaposlenici komore (zamjenik, tajnik, blagajnik, referent) koji za to nisu stručno osposobljeni. Stoga je iz navedenog članka izbačena točka 6., a točke 7. i 8. postale su točke 6. i 7.

Prihvaćen je prijedlog Hrvatskog društva za dječju i adolescentnu psihijatriju i psihoterapiju Hrvatskog liječničkog zbora, te je članak 4. točka 1. dopunjena dobnim skupinama na koje se odnosi i pojašnjeno je koje poslove obavlja psihoterapeut, a koje savjetodavni terapeut.

Nadalje, u članku 5. dodana su četiri nova stavka (stavci 4., 5. i 6.) kojima su propisani dodatni uvjeti za psihoterapeuta odnosno savjetodavnog terapeuta koji radi s djecom i adolescentima te novi stavak 11. kojim je dato ovlaštenje ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi da donese pravilnik iz stavka 4. ovoga članka o vrsti potrebnog dodatnog obrazovanja za rad s djecom i adolescentima.

Prihvaćen je prijedlog da se propedeutika psihoterapije veže samo uz savjetodavnog terapeuta, a ne psihoterapeuta te je podstavak 3. stavka 2. članka 5. prebačen u stavak 3. istog članka.

Članak 8. stavak 1. je brisan sukladno prijedlogu Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta jer ograničenje na broj ureda/praksi (tzv. one office rule) predstavlja ograničenje pravu poslovnog nastana, kao i slobodi prekograničnog pružanja usluga, te je kao takva suprotna Direktivi o uslugama.

Također radi praćenja trajnog usavršavanje navodimo da je u članku 16. stavku 1. dodan četvrti podstavak kojim je propisana mogućnost da Komora može psihoterapeutu i savjetodavnom terapeutu ukinuti dopusnicu ako se trajno ne usavršava sukladno članku 15. stavku 2. i 3.

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U raspravi o Prijedlogu zakona, na sjednici Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku, istaknuti su prijedlozi za poboljšanje i unaprjeđenje teksta Prijedloga zakona, međutim isti nisu prihvaćeni jer iz sljedećih razloga.

Prijedlog da se izmjeni članak 5. Prijedloga zakona jer smatraju nelogičnim da netko tko je završio medicinski fakultet u trajanju od šest godina i pet godina specijalizacije iz psihijatrije ne može biti psihoterapeut nije prihvaćen jer službeni status subspecijaliste iz psihoterapije putem programa Ministarstva zdravlja ne ispunjava uvjete koje postavljaju europski standardi psihoterapijske prakse. Nažalost, u programu Ministarstva zdravstva nije uvjetovano i završavanje izobrazbe jednog od psihoterapijskih pravaca te time subspecijalista koji nije završio izobrazbu iz jednog od psihoterapijskih pravaca ne bi mogao automatizmom dobiti zvanje psihoterapeuta sukladno ovom Zakonu. Za zvanje psihoterapeut potreban je trening u trajanju od minimalno 4 (četiri) godine, temeljita vlastita psihoterapija i supervizirani psihoterapijski rad.

Nadalje, navodi se da dio članova Odbora smatra da članstvo ne bi trebalo biti obvezno dok se drugi nisu složili s time. Također je skrenuta pozornost da se dopusnice izdaju na neodređeno

vrijeme uz uvjet trajnog usavršavanja (članak 15. stavak 2.) te navode da se postavlja pitanje kako će se pratiti trajno usavršavanje.

U vezi s tim navodimo da je Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, koje je nadležno za provođenje procesa liberalizacije tržišta usluge te ga provodi sukladno Direktivi 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu, u svojim primjedbama na dostavljeni tekst Prijedloga zakona, navelo da bi, sukladno članku 11. Direktive 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu, ograničenje odobrenja (dopusnice) značilo administrativne troškove prilikom svakog postupka ishoda novog odobrenja (dopusnice) te je temeljem ove primjedbe propisano da dopusnica ima neograničeno trajanje uz uvjet trajnog usavršavanja.

Vežano uz dilemu kako će se pratiti trajno usavršavanje navodimo da je člankom 15. stavkom 3. Prijedloga zakona propisano da Komora svojom odlukom određuje sustav bodovanja stručnog usavršavanja psihoterapeuta i savjetodavnog terapeuta. Ujedno je, u članku 16. stavku 1. dodan četvrti podstavak kojim je propisana mogućnost da Komora može psihoterapeutu i savjetodavnom terapeutu ukinuti dopusnicu ako se trajno ne usavršava sukladno članku 15. stavku 2. i 3.

Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku skrenulo je pozornost na potrebu zakonskog definiranja pojmova, tehnika i metoda koje se koriste u području djelatnosti psihoterapije, razlučivanje pojma psihoterapeuta i savjetodavnog terapeuta te smatraju da treba biti razvidno što mogu raditi liječnici psihoterapeuti, a što nezdravstveni radnici terapeutu te s tim u vezi otkloniti nejasnoće pri korištenju termina „pacijent“ i „klijent“.

U vezi s tim navodimo da su člankom 4. Prijedloga zakona definirani pojedini pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu, uključujući i pojam „psihoterapeut“ i „savjetodavni terapeut“. Nadalje, u cijelom tekstu Prijedloga zakona ne spominju se pojmovi „pacijent“ i „klijent“, a s obzirom da je, primjerice, propisivanje i izdavanje lijekova u RH regulirano Pravilnikom o mjerilima za razvrstavanje lijekova te o propisivanju i izdavanju lijekova na recept (Narodne novine 86/2013, 90/2013, 102/2014, 107/2015, 72/2016) koji proizlazi iz Zakona o lijekovima, odnosno da je zdravstvena djelatnost uvjetovana drugim propisima, a ne ovim Zakonom, te da je u članku 2. ovoga Zakona propisano da se ovdje radi o uslugama koje se pružaju kao gospodarska djelatnost izvan zdravstvenog sustava, mišljenja smo da nema dileme koje poslove može obavljati psihoterapeut odnosno savjetodavni terapeut po ovom propisu u odnosu na psihijatra sa subspecializacijom iz psihoterapije. Kako bismo dodatno pojasnili pojmove koji se koriste u ovom Zakonu, u članku 4. stavku 1. točki 1. dodane su još dvije alineje kojima se pojašnjava što se podrazumijeva pod pojmom „psihoterapije“ po ovom Zakonu.